

Î N C H E I E R E

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Corolevschi, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Sergiu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 prin care s-au respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției și Ceban Serghei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 martie 2014,

c o n s t a ț ă

La 13 februarie 2014 Ceban Sergiu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 09 ianuarie 2013 s-a adresat Judecătoriei Botanica mun. Chișinău cu acțiune împotriva Departamentului instituțiilor penitenciare cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilire în funcție, însă pînă la adresare cu prezenta acțiune, litigiul de muncă nu a fost examinat.

Susține că în perioada examinării litigiului privind anularea ordinului de concediere și restabilire în funcție se află în imposibilitate de a se angaja la un alt loc de muncă și a obține un salariu necesar ca mijloc de subzistență și întreținerea copiilor în vîrstă de 4 ani și 6 ani.

Afirmă că pentru el este important ca litigiul de muncă să fie examinat în termen rezonabil, deoarece se află într-o stare de incertitudine privind locul de muncă și doar după emiterea unei hotărâri judecătorești de admitere sau de respingere a acțiunii, va cunoaște cum va proceda în viitor.

Menționează că la 18 septembrie 2013 a depus cerere privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei, iar prin răspunsul din 10 octombrie 2013 i-a fost comunicat că instanța de judecată se află în imposibilitate de a soluționa cererea, deoarece judecătorul raportor se află în concediul anual de odihnă până la 18 octombrie 2013 și că cererea va fi examinată la revenirea judecătorului din concediu.

Suplimentar a indicat că fiind citat pentru 21 ianuarie 2014, ședința de judecată nu a avut loc, din motiv că judecătorul s-a aflat în concediul medical, iar la 23 ianuarie 2014 prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, cererea de accelerare a procesului a fost respinsă.

Consideră că tergiversarea examinării litigiului de muncă într-un termen rezonabil a fost generată de conduita instanței de judecată, fiind prejudiciat moral.

Solicită reclamantul constatarea faptului încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei civile la acțiunea înaintată de către el împotriva Departamentului instituțiilor penitenciare privind anularea ordinului de concediere și restabilire în funcție, încasarea cu titlu de prejudiciul moral a sumei de 2 000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 martie 2014 s-a admis parțial acțiunea. S-a constatat faptul încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei civile nr. 3-8/13 la acțiunea înaintată de către Ceban Sergiu împotriva Departamentului instituțiilor penitenciare privind anularea ordinului de concediere și restabilire în funcție și s-a încasat cu titlu de prejudiciul moral suma de 7 000 lei și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ceban Sergiu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ceban Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 martie 2014.

La 03 septembrie 2014, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 prin diminuarea sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către instanțele judecătorești naționale.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept procedural. Instanța de apel nu a luat în considerație că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, suma acordată trebuie să fie una

justificată și reală, să nu constituie venit nejustificat pentru cel despăgubit, iar pentru stat o contribuție excesivă.

În opinia recurentului, însăși reclamantul-intimat la depunerea cererii de chemare în judecată a admis neajunsuri, iar instanța de fond urma de a nu da curs acțiunii, iar ulterior fiind înlăturate aceste neajunsuri și primită în procedură acțiunea.

Consideră că prin emiterea hotărîrilor judecătorești a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice prevăzute la art. 6 CEDO.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prizma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii

Moldova este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi